Ἡ ἀνθρώπινη ὑπεροχή ἔχει ἐξοργίσει τὴ φύση

Ἡ ἄγρια ἐκμετάλλευση φέρει ἀντίθετα ἀποτελέσματα

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΘΑΝΑΤΟ 150 ΕΚ. ΑΝΘΡΩΠΩΝ

3ο (Τελευταῖο)

Ἕνα τρομακτικὸ φάσμα πλανᾶται πάνω ἀπὸ τὴ γῆ: Ἡ ἐξαφάνιση τοῦ ἀνθρώπου. Συνήθως, τέτοιες ἐφιαλτικὲς προοπτικὲς εἶναι πλάσματα φαντασίας. Ἐπαναλημμένως ἐμφανίσθηκαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων διάφορες Κασσάνδρες ποὺ κρούουν τὸν κώδωνα ἀνύπαρκτων κινδύνων καὶ τρομοκρατοῦν τοὺς ἀφελεῖς. Ἀλλὰ τὴ φορὰ αὐτὴ τὰ ψέματα τελείωσαν.

Ναί, εἶναι ἄμεση ἡ ἀπειλή. Γιατὶ τώρα συμπίπτει μὲ δυὸ ζοφερὲς πραγματικότητες:

Ἡ μία εἶναι ὅτι ἡ φύση ἔπαυσε νὰ ὑπακούει στὸν ἄνθρωπο. Ἀντιδρᾶ, ἐξεγείρεται, μάχεται ἐναντίον του. Ἐπαναστάτησε κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ εἴδαμε τὸν πόλεμο ποὺ ἐξαπέλυσε ἐναντίον μας.

Ἡ ἄλλη εἶναι ὅτι ἐνῷ ὁ πλανήτης μας εἶναι πεπερασμένος σέ διαστάσεις καὶ σὲ φυσικὸ πλοῦτο, οἱ ἀνθρώπινες ἀνάγκες αὐξάνονται ἀπεριόριστα. Κάποια ὥρα ὅμως οἱ ἀνάγκες αὐτὲς μοιραῖα, μαθηματικά, θὰ ξεπεράσουν τὶς δυνατότητες τῆς γῆς καὶ σὲ χωρητικότητα καὶ σὲ πόρους. Καὶ τότε δὲν θὰ ἀπομένει ἄλλη λύση, παρὰ ὁ ἐξολοθρεμὸς τῶν ἀνθρώπων.

Λοιπὸν αὐτὴ ἡ μοιραία ὥρα, ἂν καὶ δὲν εἶναι πολὺ μακριά. Οἱ ἐπιστήμονες τὴν τοποθετοῦν γύρω στὸ ἔτος 2100. Ἀπέχει λοιπὸν κατὰ 120 χρόνια ἀπὸ τὶς μέρες μας. Ἀλλὰ ἡ χρονολογία, αὐτὴ ἀφορᾶ τὴν αἰχμὴ τοῦ φαινομένου. Τότε ποὺ θὰ ἔρθει πιὰ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, ἕνα εἶδος «Δευτέρας Παρουσίας» ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της γνώρισμα θὰ εἶναι ἡ ἀθρόα ἐξόντωση τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ πεῖνα καὶ τὴν ἔλλειψη ἐνεργείας καὶ πρώτων ὑλῶν. Ἡ ἀπαρχὴ ὅμως τῆς διαδικασίας τοῦ θανάτου θ' ἀρχίσει πολὺ νωρίτερα. Ἴσως ὕστερα ἀπὸ 30 —40 χρόνια. Καὶ βρισκόμαστε στὰ πρόθυρά της. Τὰ παιδιά μας πολὺ πιθανὸν νὰ προφθάσουν νὰ ὁδηγηθοῦν στὴ μεγάλη αὐτὴ θανάσιμη κρίση.

Ἂς τὰ δοῦμε πιὸ ξεκάθαρα, τὰ πράγματα. Ὑπάρχει τὸ γνωστὸ πρόβλημα τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε φτάνουμε αἰσίως φέτες 4.400 ἑκατομμύρια ψυχὲς πάνω στὴ γῆ. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν ξεπερνοῦσαν τὰ 100.000.000. Τὸ 1900 ἦταν 1.600.000.000, τὸ 1950 2.500.000.000, τὸ 1975 4.100.000.000, καὶ τὸ 2100 — τότε ποὺ ἡ κρίση θὰ φθάσει στὴν αἰχμὴ της— θὰ φθάσουμε τὰ 40 δισεκατομμύρια.

Ἀλλ' ὅπως εἴπαμε, ἡ γῆ ἔχει διαστάσεις πεπερασμένες. Καθὼς ὁ πληθυσμὸς αὐξάνεται ἀπεριόριστα τί θὰ γίνει; Ἡ χερσαία ἐπιφάνεια τοῦ πλανήτη, ἂν ἀφαιρέσουμε ποτάμια καὶ λίμνες καὶ περιοχές ἀκατοίκητες — πολικὲς ἐκτάσεις, ἐρήμους, βουνὰ πάνω ἀπὸ 3.000 μέτρα — εἶναι μόλις 70.000.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Τί σημαίνει αὐτό; Σήμερα ἀντιστοιχεῖ 17 μόλις τετραγωνικὰ μέτρα σέ κάθε ἄνθρωπο. Τὸ 2100 ἡ κατοικήσιμη γῆ πάλι θὰ εἶναι 70 ἑκατομμύρια τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ὅπως εἴδαμε, θὰ ἔχουν ἕως τότε δεκαπλασιασθεῖ περίπου. Θὰ ἀντιστοιχοῦν μόλις 2 τετραγωνικὰ μέτρα ἀνὰ κάτοικο. Σ' αὐτὰ τὰ 2 μέτρα ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κατοικήσει, νὰ τὰ καλλιεργήσει γιὰ νὰ τραφεῖ, νὰ βοσκήσει τὰ κοπάδια του, νὰ στήσει τὰ ἐργοστάσιά του. Καὶ παρατέρα;

ΘΑ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΕΙ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Θὰ ἔχει λοιπὸν ξεχειλίσει ἀπὸ ἀνθρώπους ἡ γῆ. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν βρίσκεται ἐκεῖ μονάχα. Πεπερασμένη εἶναι ἡ γῆ ὄχι μόνο ὅσον ἀφορᾶ τὶς διαστάσεις της, ἀλλὰ καὶ τοὺς πόρους της, ἰδίως σὲ πρῶτες ὕλες καὶ πιὸ πολὺ σὲ ὀρυκτά.

Ἡ καλλιεργούμενη ἐπιφάνεια, ὅπως λένε θὰ εἶναι τελείως ἀνεπαρκής, ἀλλ' ὁπωσδήποτε οἱ καλλιέργειες, ἡ συγκομιδή, ἀνανεώνονται. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ξυλεία ἢ ἄλλες πρῶτες ὕλες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ γῆ. Ἀλλὰ τὰ ὀρυκτὰ καὶ τὰ μέταλλα δὲν ἀνανεώνονται. Ἡ μεταλλογένεση ἔγινε ἐφ' ἅπαξ». Ἅμα ἐξαντληθεῖ ἕνα κοίτασμα ὀρυκτῶν ἢ λιγνίτου, δὲν πρόκειται νὰ ξανασχηματισθεῖ. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Εἶναι σὰν τὰ δόντια ποὺ ὅταν ξερριζωθοῦν δὲν ξαναβγαίνουν. Δὲν εἶναι σὰν τὰ μαλλιὰ ποὺ κόβονται ἀλλὰ ξαναμεγαλώνουν. Καὶ ἐδῶ βρίσκεται ὁ μεγάλος ζοφερὸς καὶ θανάσιμος κίνδυνος.

Σήμερα ἡ γῆ ἔχει κι' ὅλας ἀποστραγγισθεῖ ἀπὸ ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα. Ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε ἐπάνω της σὰν τὸ λύκο. Τὴν ἀνέσκαψε, τῆς ἄνοιξε τὰ σπλάχνα, τῆς ἅρπαξε βάναυσα καὶ χωρὶς καμμιὰ σκέψη τοὺς θησαυρούς της, τοὺς σπατάλησε βλακωδῶς. Καὶ τώρα τί θὰ γίνει;

Ἡ κοινωνία μας βασίζεται σὲ μιὰ ἀναντικατάσταση λειτουργία: Τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη. Καὶ ἰδίως τὸν πιὸ ἰσχυρὸ κλάδο της: Τὴν βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Κανεὶς δέν σκέφθηκε ἕως τώρα ποῦ θὰ καταλήξει αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξη. Ἐπὶ δύο αἰῶνες χαιρόμαστε ἀνοήτως ποὺ βλέπουμε τὸν βιομηχανικὸ ὀργασμό, στὸν ὁποῖο τώρα ἀποδίδονται μὲ πάθος καὶ ὁ καπιταλισμὸς καὶ ὁ σοσιαλισμός. Ἀμιλλῶνται μάλιστα μεταξύ τους καὶ ὁ καθένας θεωρεῖ δικαίωσή του, ὅταν προσπερνᾶ τὸν ἄλλο, σὲ ὄγκο παραγωγῆς καὶ σὲ ἀναπτυξιακοὺς ρυθμούς.

Καὶ μόνο τώρα ἀντιλαμβανόμαστε πανικόβλητοι ὅτι βρεθήκαμε ξαφνικὰ καὶ τυφλὰ μπροστὰ σὲ μιὰν ἄβυσσο. Σκέφθηκε κανεὶς ποῦ πᾶμε; Κατὰ 7% ἐτησίως αὐξάνει ἡ παγκόσμια βιομηχανικὴ παραγωγή. Αὐτὸ τί σημαίνει; Ὅτι ἕως τὸ ἔτος 2030 ἡ παραγωγὴ θὰ ἔχει αὐξηθεῖ κατὰ 10 φορές. Καὶ σὲ 100 χρόνια θὰ ἔχει ἑκατονταπλασιασθεῖ. Ἀντίστοιχα θὰ ἔχει αὐξηθεῖ καὶ ἡ ζήτηση πρώτων ὑλῶν. Καὶ ἂς χρησιμοποιήσουμε λίγα νούμερα:

Ἡ σημερινὴ παραγωγὴ πετρελαίου ἔφθασε τὰ 2,5 δισεκατομμύρια τόννους. Μετὰ 50 χρόνια πρέπει νὰ ἀνέλθει σέ 25 δισ. τόννους τὸ χρόνο καὶ μετὰ 100 χρόνια σὲ 250 δισ. τόννους. Ἐννοεῖται ὅτι πρόκειται γιὰ φρενοπληξίες. Πρὶν φθάσει ἡ παραγωγὴ τὰ 25 δισ. τόννους τὸ χρόνο, θὰ ἔχουν ἐξαντληθεῖ τρεῖς φορὲς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα πετρελαίου, μέχρι τελευταίας σταγόνας...

Ἂς πάρουμε ἕνα μέταλλο, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἅλας τῆς γῆς. Σέ 500.000.000 τόννους περίπου, ἀνέρχεται ἡ ἐτήσια παγκόσμια παραγωγή. Σέ 15 δισ. τόννους τὰ παγκόσμια ἀποθέματα σιδήρου. Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, σέ 50 χρόνια ἡ παραγωγὴ θὰ φθάσει τὰ 5 δισ. τόννους τὸ χρόνο. Ἀλλὰ πολὺ πρὶν φθάσουμε στὴν 50ετία, δὲν θὰ ὑπάρχει οὔτε γραμμάριο σιδήρου στὰ σπλάχνα τῆς γῆς.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΥΣΤΕΡΟΥΝ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως αὐτοὶ δὲν ἀποδίδουν τὴν πραγματικότητα, ποὺ εἶναι πολὺ σοβαρότερη. Γιατὶ λέγοντας ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ θὰ αὐξάνει κατὰ 7%, προϋποθέτουμε ὅτι ὁ κόσμος θὰ μείνει ἐκεῖ ποὺ εἶναι σήμερα, δηλαδὴ γύρω στὰ 4,5 δισ. ἀνθρώπους.

Ἀλλὰ ἡ ἀνθρωπότης αὐξάνει, μὲ τεράστιο ρυθμό. Καὶ οἱ νέες μάζες ἀνθρώπων ἔχουν κι αὐτὲς ἀξιώσεις γιὰ ζωὴ γιὰ ἀνάπτυξη. Ἀφομοιώνουν τὴν βιομηχανοποίηση, ἱδρύουν καὶ αὐτοὶ ἐργοστάσια, ἀναζητοῦν πρῶτες ὕλες. Ἔτσι ἡ μέση αὔξηση τῆς βιομηχανίας μετὰ λίγα χρόνια θὰ εἶναι ὄχι 7% ἐτησίως, ἀλλὰ 10% 15%, 25%. Ἀνάλογη θὰ εἶναι καὶ ἡ ζήτηση τῶν πρώτων ὑλῶν. Καὶ ἐπειδὴ οἱ πρῶτες ὕλες, ποὺ εἶναι πεπερασμένες σὲ ποσότητα στὴ γῆ θὰ ἔχουν ἐξαντληθεῖ σέ 15—20 χρόνια, θὰ ἀντιμετωπίζουμε δύο φοβερὰ ἐνδεχόμενα:

Τὸ ἕνα θὰ εἶναι νὰ σταματήσουμε τὴν ἀνάπτυξη στὸ 1%, γιὰ νὰ ἐπαρκέσουν οἱ πρῶτες ὕλες, μεγαλύτερο διάστημα. Ἀλλὰ συνολικὴ ἀνάπτυξη 1% σημαίνει ὅτι ἡ κατὰ κεφαλὴν παραγωγὴ θὰ πέφτει συνεχῶς καὶ μὲ ταχύτητα. Γιατὶ ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου, μεγαλώνει ἀδιάκοπα. Ὁ ἄνθρωπος συνεπῶς ὅλο καὶ θὰ φτωχαίνει. Δὲν θὰ ἀποκτήσουν οἱ κάτοικοι τοῦ Μπάγκλα Ντές τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἀποκτήσουν τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ Μπάγκλα Ντές. Πίσω ὁλοταχῶς! Καὶ τὸ κακὸ θὰ χειροτερεύει ἕως, ὅτου ξαναγυρίσουμε στὴ λιθίνη ἐποχή...

Τὸ δεύτερο ἐνδεχόμενο εἶναι ἀκόμη πιὸ ζοφερό. Ἡ κοινωνιολογία διδάσκει ὅτι ἡ «στενότης», (δηλαδὴ ἡ ἀνεπάρκεια) τῶν ἀγαθῶν (τῶν προϊόντων) προκαλεῖ, ἀνταγωνισμοὺς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ συγκρούσεις ποιὸς θὰ τὰ ἀποκτήσει. Οἱ συγκρούσεις αὐτὲς κατὰ κανόνα καταλήγουν στοὺς πολέμους.

Ἕως τώρα ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ «στενότης τῶν ἀγαθῶν», ἦταν σχετική. Μποροῦσε τὸ κακὸ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ πέραν τῶν πολέμων, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς σὲ πλάτος καὶ σὲ ὕψος. Ἡ γῆ δὲν εἶχε ἐξαντλήσει τοὺς πόρους της.

Τώρα ὅμως, ἡ «στενότης ἀγαθῶν» γίνεται ἀπόλυτη. Δέν ὑπάρχουν παραπέρα πόροι γιὰ ἀνακάλυψη καὶ ἀξιοποίηση. Βρισκόμαστε σέ ἀδιαχώρητο καὶ σέ ἀδιέξοδο μαζί. Καὶ ὁ πόλεμος θὰ εἶναι ἡ μόνη λύση. Ὅποιος ἐπιζήσει. Οἱ ἰσχυροὶ θὰ ἐξοντώνουν τοὺς ἀσθενεῖς, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἐναπομένοντα ἀγαθά, ποὺ δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ ὅλους. Καὶ οἱ πόλεμοι θὰ πάρουν τὴν μορφὴ ἀλληλοεξοντώσεως, ποὺ θὰ ἀποβλέπει σὲ συνειδητὴ καὶ σχεδιασμένη ἐξόντωση ἑνὸς μέρους τῆς ἀνθρωπότητος, γιὰ νὰ λείψουν τὰ «περισσευούμενα στομάχια»...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

Ἡ προοπτικὴ αὐτὴ δὲν ἀνάγεται στὴ σφαίρα τῆς ἐπιστημονικῆς φαντασίας, ἀλλὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ρεαλισμοῦ. Ὁ διάσημος Γερμανοαμερικανὸς μελλοντολόγος Χέμπερτ Κὰν μᾶς προειδοποιεῖ ξεκάθαρα:

«Πλησιάζει ἡ ὥρα ποὺ θὰ χάσουμε κάθε ἔλεγχο στὴν κοινωνία μας καὶ θὰ ἀρχίσει ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ ἐλπίδα σωτηρίας ὑπάρχει: Νὰ σταματήσουμε στὸ 1% ὄχι μόνο τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, ἀλλὰ καὶ τὶς γεννήσεις. Πρᾶγμα, ὅμως, πρακτικῶς ἀδύνατον. Ἄλλη λύση θὰ ἦταν νὰ ἀρχίσει μαζικὴ μετανάστευση ἀνθρώπων σὲ ἄλλους πλανῆτες. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι οὐτοπία σήμερα. Θὰ χρειασθοῦν 1.000 καὶ 2.000 χρόνια ἕως ὅτου τὸ πετύχουμε. Χίλια καὶ δυὸ χιλιάδες χρόνια; Μὰ σὲ 100 χρόνια, θὰ ἔλθει ἡ μέρα τοῦ ἀφανισμοῦ»...

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ἠλεκτρονικὸς ὁδηγὸς γιὰ τοὺς αὐτοκινητιστὲς

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΟΝΝΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἐὰν τὰ διεξαγόμενα πειράματα ἐπὶ μιᾶς νέας ἠλεκτρονικῆς συσκευῆς ἐπιτύχουν, ἡ κυκλοφοριακὴ συμφόρησις, τὸ μαρτύριον ὅλων τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, θὰ ἀνήκη, μετ' ὀλίγον, εἰς τὸ παρελθόν.

Ἡ ἑταιρεία αὐτοκινήτων «Φολκσβάγκεν» καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ ἑταιρεία «Μπλάουπουνκτ» τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἐργάζονται ἐντατικῶς εἰς τὴν τελειοποίησιν ἑνὸς νέου ἠλεκτρονικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτρέπῃ αὐτομάτως τοὺς ὁδηγοὺς ἀπὸ τὰ σημεῖα συγκοινωνιακῆς συμφορήσεως, ἢ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν κινδύνους ἀτυχημάτων ἢ ἄλλας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι, καθιστοῦν δυσχερῆ τὴν ὁδήγησιν.

Τὸ σύστημα τοῦτο καθοδηγήσεως τῶν ὁδηγῶν, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη τὸ πρῶτον τῷ 1975, εἶναι εἷς μικρὸς ἠλεκτρονικός, «κομπιοῦτερ» ἐγκατεστημένος εἰς τὸ αὐτοκίνητον καὶ συνδεδεμένος μὲ ἓν δίκτυον «κομπιοῦτερς» ἐγκατεστημένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ οἱ ὁποῖοι καταγράφουν τὴν κατάστασιν τῆς τροχαίας κυκλοφορίας εἰς τὴν περιοχήν των. Τὸ σύστημα λειτουργεῖ ὡς ἑξῆς:

Ὅταν ὁ ὁδηγὸς ξεκινᾶ διὰ μίαν διαδρομήν, σημειώνει τὸν προορισμόν του ἐπὶ ἑνὸς πίνακος, τοποθετημένου εἰς τὸ ὄχημά του, χρησιμοποιῶν ἕνα κώδικα ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως. Οἱ «κομπιοῦτερς», οἱ ὁποῖοι εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὰ ἄκρα, τῶν δρόμων τῆς περιοχῆς συλλαμβάνουν τὸ σῆμα καὶ ἀποστέλλουν εἰς τὸν ὁδηγὸν πάλιν μὲ ἀριθμητικὸν κώδικα, ὁδηγίας διὰ τὴν καλλιτέραν δυνατὴν διαδρομήν, τὴν ὁποίαν θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ ἀπάντησις τοῦ δίδεται εἰς χρονικὸν διάστημα μικρότερον τοῦ ἑνὸς δευτερολέπτου.

Οἱ κατασκευασταὶ λέγουν, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νέου αὐτοῦ συστήματος δὲν λήγουν ἐδῶ. Δεδομένου ὅτι οἱ τοποθετημένοι εἰς τοὺς διαδρόμους «κομπιοῦτερς» γνωρίζουν ἐκ τῶν προτέρων ποῦ πηγαίνουν τὰ διάφορα αὐτοκίνητα καὶ καταγράφουν διαρκῶς τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, δύνανται νὰ προΐδουν τὰ ἐνδεχόμενα σημεῖα ἀνωμαλιῶν. Τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὸ «κομπιοῦτερ» νὰ συνιστᾶ εἰς τὸν ὁδηγὸν ἀλλαγὰς εἰς τὴν διαδρομήν του, προκειμένου νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἐπικίνδυνα σημεῖα. Ἐξ ἄλλου, διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὁ ὁδηγὸς προειδοποιεῖται διὰ τὴν ὁμίχλην, τὸν πάγον, τὸ χιόνι ἢ ἄλλας ἐπικινδύνους καιρικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι τὸν ἀναμένουν εἰς τὸ ταξίδιόν του.

Ὁ Πέτερ Μπράϊγκας, διευθυντὴς τοῦ τμήματος βασικῶν κατασκευῶν τῆς «Μπλάουπουνκτ» λέγει:

«Ἡ ἰδέα εἶναι ἁπλ: «Πές μου ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς καὶ θὰ σοῦ εἴπω τὸν καλλίτερον δρόμον ποὺ ἠμπορεῖς νὰ ἀκολουθήσῃς».

Οἱ κατασκευασταὶ λέγουν ὅτι τὸ σύστημά των εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὰς εἰδοποιήσεις, διὰ ραδιοφώνου, τῆς Τροχαίας, διότι ἀποτείνεται εἰς κάθε ὁδηγὸν ἀτομικῶς, ὑπογραμμίζουν δὲ ὅτι εἰς μίαν χώραν ὡς ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ὅπου διέρχονται τόσον πολλοὶ ξένοι, αἱ ραδιοφωνικαὶ εἰδοποιήσεις προκαλοῦν ἀσφαλῶς σύγχυσιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν καλῶς τὴν γλῶσσαν.

Τὸ νέον σύστημα στοιχίζει ὅσον καὶ ἕν ραδιόφωνον αὐτοκινήτου, λέγουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς «Μπλάουπουνκτ». Πέραν τοῦ πίνακος τοῦ «κομπιοῦτερ», τὸ μόνον ἐξάρτημα τοῦ συστήματος εἶναι μία μικρὴ κεραία, ἡ ὁποία συλλαμβάνει τὰ σήματα τῶν ὁδικῶν «κομπιοῦτερς».

Τὸ κόστος τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἰδικῶν «κομπιοῦτερς» θὰ εἶναι φυσικὰ μεγάλο, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ ἐγκατάστασίς των εἰς τοὺς μεγάλους αὐτοκινητοδρόμους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 130 — 170 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Οἱ κατασκευασταί, ὅμως, τονίζουν ὅτι ἓν μέγα μέρος τοῦ κόστους θὰ ἀποσβεσθῇ ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ἐπιδιορθώσεων τῶν ὁδῶν, ἡ ὁποία θὰ ἐπέλθῃ χάρις εἰς τὴν καλλιτέραν κατανομὴν τῆς τροχαίας κυκλοφορίας ὡς καὶ ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ὁδικῶν ἀτυχημάτων.

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν θὰ ἐπιχορηγήσῃ, ἐφέτος τὸ σύστημα εἰς τὴν δοκιμαστικὴν του ἐφαρμογὴν εἰς ἓν τμῆμα 75 χιλιομέτρων τοῦ αὐτοκινητοδρόμου τῆς Βόνης. Ἓν ἀνάλογον δοκιμαστικὸν σύστημα, θὰ χρηματοδοτηθῇ ὑπὸ τῆς «Φόλκσβάγκεν» καὶ τῆς «Μπλάουπουνκτ» εἰς τὴν Ἔρα.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ σύστημα θὰ εἶναι ἕτοιμον πρὸς εὑρυτέραν διάδοσιν μετὰ πενταετίαν.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ Nº 21

Ἐρωτᾶται ἡ Νομαρχία, τὸ γραφεῖο δημοσίων σχέσεων:

Μὲ τὸ δημοκρατικὸ νόμο 4554) 66 ἡ ὑπόθεση Γλαῦκος εἶχε τακτοποιηθεῖ ἀπὸ μιὰ Δημοκρατικὴ Βουλή.

Τὸ 1967 ὁ χουντικὸς νόμος 100, ἡ τότε κυβέρνηση δηλαδή, ἔδωσε τὸ Γλαῦκο στὴ ΔΕΗ ἀντὶ ψυχίων, μὲ μερικὲς δραχμές.

Γιατὶ ὁ κ. Νομάρχης σήμερα μεταθέτει τὸ πρόβλημα σὲ διαφορὰ μεταξὺ Δήμου καὶ ΔΕΗ;

Ξέχασε τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς ὅτι μ' ἕνα νόμο τακτοποιοῦνται τὰ ὅσα ἄδικα ἔγιναν κατὰ τὴν ἐπταετία; Τόσο δύσκολο εἶναι γιὰ τὴ σημερινὴ κυβέρνηση νὰ ἐπαναφέρει τὸ δημοκρατικὸ νόμο 4554)66, ποὺ ἔδινε τὸ Γλαῦκο στὴ πόλη, δηλαδὴ τριακόσια ἑκατομμύρια τὸ χρόνο στοὺς Πατρινούς, μέχρι τὸ ἔτος 2040;

Γιατὶ ἀπέχουν οἱ κ. κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι— ὅσοι ἀπέχουν — ἐνάμιση καὶ πλέον χρόνο τώρα ἀπ' τὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ ΓΛΑΥΚΟ: Τί θὰ ποῦν στοὺς συνδημότες μας μεθαύριο;

Γιατὶ ἀπέχουν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ νὰ μὴν εἶναι οἱ Πατρινοὶ δέσμιοι τῆς ΔΕΗ καὶ νὰ κερδίζει ὁ Δῆμος, δηλαδὴ οἱ Πατρινοί, τρακόσια ἑκατομμύρια τὸ χρόνο;

Οἱ συνεδριάσεις κάθε Παρασκευῆς βαπτίστηκαν ἀπ' τὴ Νομαρχία «παράνομες». Οἱ μερικοὶ κ. κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι ἀπέχουν. Γιατί;

Στὸ χθεσινὸ γράμμα του, σὲ μιὰ τοπικὴ ἐφημερίδα ὁ κ. Νομάρχης προσδιώρισε τὸ θέμα ΓΛΑΥΚΟΣ σὲ διαφορὰ μεταξὺ Δήμου καὶ ΔΕΗ.

Τότε, ὁ διάλογος ποὺ πρότεινε ὁ ἴδιος στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο μεταξὺ Δήμου καὶ Κυβερνήσεως πάει περίπατο;

Καὶ μὲ ποιὸ δικαίωμα προσπαθεῖ νὰ καθορίσει ὁ κ. Νομάρχης πότε ἔτσι καὶ πότε ἀλλοιῶς τὴ τύχη τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 θέματος τῆς πόλεως;

Τί λέει ἡ κυβέρνηση γιὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν ἐν Πάτραις;

(Ἀπ' τὸ γραφεῖο Δημάρχου)

Ἡ χορήγηση δανείων πρὸς τοὺς βιοτέχνες

Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Δημοσθ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος μετέσχε στὴ σύσκεψη γιὰ τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς βιοτεχνίας. Ὅπως δήλωσε ὁ κ. Παπανδρέου, ἀπὸ τὴν σύσκεψη προέκυψε ὅτι πολὺ σύντομα μὲ ἀπόφαση τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀκολουθηθῇ ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς 1421)66 ἀποφάσεώς της, ἡ ἐγγύηση τοῦ κράτους θὰ γίνει οὐσιαστικὴ καὶ γιὰ δάνεια μέχρι 400.000 δρχ. θὰ ἀπαιτεῖται ἡ ὑπογραφὴ καὶ μόνον τοῦ δανειολήπτου.

Οἱ ἀπαγωγεῖς ἄφησαν χθὲς ἐλεύθερο τὸν σύμβουλο τοῦ Στράους

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΧΟ

ΜΟΝΑΧΟ, (Α.Π.Ε.). Ὁ ἀξιωματοῦχος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κ. Ντίκερ Χοῦμπερ, 30 ἐτῶν, ποὺ εἶχε ἐξαφανισθεῖ ὑπὸ μυστηριώδεις συνθῆκες τὴν περασμένη Δευτέρα, βρέθηκε κοντὰ στὸ Μόναχο τὶς πρωϊνὲς ὧρες χθές.

Ὅπως δήλωσε ἐκπρόσωπος τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μονάχου, ὁ κ. Χοῦμπερ, ποὺ εἶναι ἐμπειρογνώμων γιὰ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, δήλωσε ὅτι οἴχτηκε στὸ δρόμο ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο, μὲ τὸ ὁποῖο τὸν μετέφεραν οἱ ἀπαγωγεῖς του στὰ περίχωρα τοῦ Μονάχου. Τὸ αὐτοκίνητο ἦταν ἕνα «στέϊσιον Βάγκον» — ὁ γνωστὸς τύπος τῆς «Φολκσβάγκεν» —χρώματος μπλέ.

Ὁ Ντίκερ Χοῦμπερ, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀνέφεραν οἱ γιατροὶ ποὺ τὸν ἐξήτασαν μόλις βρέθηκε, βρίσκεται σὲ κατάσταση νευρικοῦ κλονισμοῦ, εἰσήχθη σὲ νοσοκομεῖο τοῦ Μονάχου. Μέχρι στιγμῆς, ὅμως, δὲν μπόρεσε νὰ ἀπαντήσει στὶς ἐρωτήσεις τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἀνάκριση.

Ὁ ἴδιος ὁ Χοῦμπερ εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομία τηλεφωνικῶς ὅτι βρίσκεται ἐλεύθερος.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ ἀξιωματοῦχος τῆς Χριστιανικῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως εἶχε ἐξαφανισθεῖ, τὴ Δευτέρα τὸ πρωί, γύρω στὶς 6.30, ὑπὸ μυστηριώδεις συνθῆκες. Τὸ ἐγκαταλελειμμένο αὐτοκίνητό του ἦταν σταθμευμένο στὴν εἴσοδο τοῦ ὑπογείου γκαράζ, κατὰ τρόπο ὅμως ποὺ νὰ ἐμποδίζει τὴν δίοδο. Τὸ κλειδὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἦταν στὴ θέση του, ἐνῷ ὁ σκύλος του καθόταν στὸ κάθισμα. Καὶ τὸ καπέλλο του ἦταν πεταμένο κοντὰ στὸ αὐτοκίνητο.

Ἡ Ἀστυνομία ὑπέθεσε ὅτι πρόκειται γιὰ πολιτικὴ ἀπαγωγὴ ἢ τουλάχιστον ἐγκληματικὴ ἐνέργεια ποὺ ἀπέβλεπε σὲ λύτρα. Ἀλλά, τὸ ἀπόγευμα, τῆς Τρίτης τὸ Πρακτορεῖον Εἰδήσεων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἔλαβε μήνυμα ἀπὸ μία ὁμάδα ἄγνωστη μέχρι τώρα, ποὺ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνη τῆς ἀπαγωγῆς. Στὸ μήνυμα ἀνεφέρετο: «Τώρα ὁ κ. Στράους, μπορεῖ νὰ δείξει πόση ἀξία δίνει στὴν ἐλευθερία καὶ στὴν ἀνθρώπινη ζωή».

Ὁ κ. Στράους εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Χριστιανικῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσεως καὶ ὁ κ. Χοῦμπερ, ποὺ εἶναι ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν στὴ Βόννη καὶ σύμβουλός του γιὰ τὰ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὸν συνώδευε συχνὰ κατὰ τὰ ταξίδια του στὸ ἐξωτερικό.

Διάλεξη ἀπὸ τὸν πρύτανι τῆς Παντείου

Ὁ πρύτανις τῆς Παντείου Ἀνωτά